

- a) mobilitatea atenției;
- b) distragerea atenției;
- c) distributivitatea atenției;
- d) flexibilitatea atenției.

19. Atenția involuntară:

- a) implică prezența efortului voluntar;
- b) este intenționată;
- c) poate fi determinată de nouitatea și neobișnuitul stimulilor;
- d) nu apare spontan.

20. Rigiditatea sau fixitatea atenției este opusă:

- a) mobilității atenției;
- b) stabilității atenției;
- c) concentrării atenției;
- d) distributivității atenției.

21. Forma atenției care susține activitatea în orice moment (atât în situațiile plăcute, neplăcute, cât și în cele ușoare, dar și în cele grele) este:

- a) atenția involuntară;
- b) concentrarea atenției;
- c) stabilitatea atenției;
- d) atenția voluntară.

VOINȚA

1. Componentele activității voluntare sunt :

- a) scopul, motivul, obstacolul;
- b) obstacolul, scopul, efortul voluntar;
- c) decizia, scopul, efortul voluntar;
- d) motivul, obstacolul, decizia.

2. Renunțarea la fumat sau la alte activități nocive implică efort voluntar. În această situație este vorba despre:

- a) decizie;
- b) amânarea acțiunii;
- c) orientarea efortului voluntar în direcția inhibării unei acțiuni;
- d) orientarea efortului voluntar în direcția inițierii unei acțiuni.

3. Componentă a activității voluntare, efortul voluntar reprezintă:

- a) obstacolul care trebuie depășit;
- b) concentrarea, focalizarea energiei psihonervoase pe direcția depășirii obstacolului;
- c) optimul volitiv;
- d) adaptarea la obstacol.

4. Bogdan participă a doua oară la examenul pentru obținerea permisului de conducere. Chiar dacă nu a reușit anterior, nu a renunțat ci a continuat să se pregătească, ceea ce arată că dispune de acea calitate a voinței denumită:

- a) independență;
- b) încăpățănare;
- c) sugestibilitate;
- d) perseverență.

5. Nu reprezintă calitate a voinței:

- a) independența;
- b) perseverența;
- c) mobilitatea;
- d) promptitudinea deciziei.

6. O persoană care a depus tot efortul să se recupereze după un accident, nu a cedat în lupta cu o cumplită suferință, ci s-a mobilizat depășind obstacolul, dispune de acea calitate a voinței denumită:

- a) puterea voinței;
- b) încăpățănare;
- c) perseverență;
- d) independență.

7. Calitatea voinței care implică înfruntarea riscurilor într-o manieră lucidă și asumată poartă denumirea de:

- a) autocontrol;
- b) independență;
- c) curaj;
- d) motivație.

8. Paul are probleme de sănătate, iar medicul i-a recomandat să renunțe la fumat. A încercat de nenumărate ori reușind câteva zile, după care a revenit la vechiul obicei, deși este conștient de pericol. Această situație evidențiază o însușire a voinței:

- a) puterea voinței;
- b) slăbiciunea voinței;
- c) perseverența;
- d) încăpățănarea.

9. Sorin avea reale aptitudini pentru practicarea patinajului, însă câteva înfrângeri avute l-au determinat să renunțe la practicarea acestui sport, ceea ce arată că i-a lipsit acea calitate a voinței denumită:

- a) perseverență;
- b) autonomie;
- c) motivație;
- d) inteligență.

10. Când o persoană subapreciază obstacolul de depășit, efortul voluntar depus este:

- a) corespunzător;
- b) mare;
- c) mic;
- d) mediu.

11. Chiar dacă știe că nu are aptitudini muzicale, Alexa insistă să participe la un concurs de talente muzicale, deși este clar că nu are șanse de reușită. Exemplul ilustrează acea însușire a voinței denumită:

- a) promptitudinea deciziei;
- b) perseverență;
- c) încăpățănare;
- d) puterea voinței.

12. Etapele actelor voluntare sunt:

- a) actualizarea motivelor, lupta motivelor, luarea deciziei, executarea hotărârii;
- b) lupta motivelor, luarea hotărârii, executarea deciziei;
- c) lupta motivelor, luarea deciziei, verificarea;
- d) actualizarea motivelor, lupta motivelor, luarea deciziei, executarea hotărârii, verificarea.

13. Maria a hotărât să înceapă lupta cu kilogramele în plus și și-a făcut abonament la sala de sport, însă nu a ajuns niciodată găsind mereu câte o scuză. Acest exemplu ilustrează lipsa unor etape ale actului voluntar precum:

- a) lipsa deciziei și a executării acesteia;
- b) lipsa motivelor și a luării hotărârii;
- c) lipsa executării hotărârii și a verificării;
- d) lipsa motivelor și a deciziei.

14. Însușirea opusă independenței voinței este:

- a) slăbiciunea voinței;
- b) sugestibilitatea;
- c) încăpățănarea;
- d) nehotărârea.

15. Un pilot pe un supersonic trebuie să judece o situație și să ia o decizie într-o fracțiune de secundă pentru a evita o catastrofă. Această situație evidențiază o calitate a voinței denumită:

- a) independența voinței;
- b) inteligența;
- c) curajul;
- d) promptitudinea deciziei.

16. Când o persoană oscilează îndelungat și nejustificat între mai multe motive, scopuri, mijloace, vorbim despre prezența unei însușiri a voinței denumită:

- a) nehotărâre sau tergiversare;
- b) amânarea deciziei;
- c) sugestibilitatea;
- d) autocontrol.

17. Apreciem că oamenii dispun de voință atunci când:

- a) iau o decizie;
- b) manifestă un bun autocontrol când își organizează acțiunile astfel încât să ducă la bun sfârșit ceea ce și-au propus;
- c) revin asupra hotărârii luate;
- d) sunt mulțumiți că au luat o hotărâre.

18. Acțiunile voluntare pot fi simple și de scurtă durată atunci când:

- a) obstacolele sunt minime;
- b) obstacolele sunt noi pentru subiect;
- c) numărul obstacolelor este mare;
- d) obstacolele sunt corespunzătoare.

19. Însușirea voinței opusă încăpățănării este:

- a) mobilitatea;
- b) independența;
- c) perseverența;
- d) puterea voinței.

20. Componenta voinței, de natură psihologică, ce constă în confruntarea dintre resursele personale și condițiile atingerii scopului, se numește:

- a) efort voluntar;
- b) scop;
- c) decizie;
- d) obstacol.

TEMPERAMENTUL

1. Latura expresivă a personalității este:

- a) temperamentul;
- b) caracterul;
- c) aptitudinile;
- d) creativitatea.

2. Numele care se leagă de primele încercări de explicare a temperamentelor este:

- a) Eysenck;
- b) Jung;
- c) Hipocrate;
- d) Pavlov.

3. Tipul de temperament care nu se caracterizează prin extraversiune este:

- a) colericul;
- b) sangvinicul;
- c) flegmaticul;
- d) extravertul.

4. Se poate spune despre cel caracterizat de un temperament sangvinic că este:

- a) sociabil;
- b) impulsiv;
- c) pesimist;
- d) răbdător.

5. Temperamentul este considerat:

- a) latura dinamico-energetică a personalității;
- b) latura relațional - valorică a personalității;

- c) latura instrumental – operațională a personalității;
  - d) latura rezolutiv – productivă a personalității.
6. Se poate spune despre cel caracterizat de un temperament melancolic că este:
- a) optimist;
  - b) nesigur;
  - c) vorbăreț;
  - d) echilibrat.
7. Nu se poate spune că:
- a) nu există temperamente pure;
  - b) temperamentul evoluează în raport cu întregul organism și sistemul nervos;
  - c) temperamentele nu sunt bune sau rele;
  - d) temperamentul nu este înăscut.
8. O persoană care este calmă, răbdătoare, introvertă, mai rezervată, dar perseverentă se caracterizează printr-un temperament predominant:
- a) sangvinic;
  - b) coleric;
  - c) flegmatic;
  - d) melancolic.
9. Atunci când o persoană manifestă în mod constant înclinație spre visare, spre autoanaliză excesivă, pesimism, neîncredere în sine și în ceilalți, putem spune că se caracterizează printr-un temperament predominant:
- a) melancolic;
  - b) flegmatic;
  - c) sangvinic;
  - d) coleric.
10. Despre marele compozitor Beethoven se știe că avea adesea mici incidente cu admiratorii din cauza temperamentului său impulsiv, fapt ce denotă o particularitate specifică temperamentului predominant:
- a) introvert;
  - b) coleric;
  - c) flegmatic;
  - d) slab.
11. O persoană sociabilă, optimistă, care este în permanentă mișcare și leagă ușor prietenii cu ceilalți, căreia îi place să-și asume riscuri evidențiază un temperament predominant:
- a) introvert;
  - b) flegmatic;
  - c) extravert;
  - d) melancolic.
12. Introvertul se caracterizează prin:
- a) deschidere către ceilalți, impulsivitate, optimism;
  - b) orientare către ceilalți, nesiguranță, autoanaliză excesivă;
  - c) consum mare de energie, entuziasm, orientare spre sine;
  - d) orientare spre propria persoană, distanță, introspecție.
13. Temperamentul sangvinic este mai bun decât temperamentul coleric:

- a) deoarece sangvinicul este echilibrat, iar colericul este instabil;
  - b) nu se poate spune despre un temperament că este superior altui temperament, deoarece temperamentele nu sunt bune sau rele, cu aceste trăsături ne naștem și ele se constituie în fundamentul personalității;
  - c) deoarece colericul este impulsiv, iar sangvinicul este sociabil;
  - d) fiindcă sangvinicul știe să se facă plăcut, iar colericul este schimbător.
14. După tipologia lui Pavlov, temperamentul flegmatic este:
- a) puternic, echilibrat, mobil;
  - b) puternic, echilibrat, inert;
  - c) puternic, neechilibrat – excitabil;
  - d) slab.
15. Temperamentul ce se caracterizează printr-un înalt nivel de instabilitate emoțională, rezistență scăzută la stres și șocuri este:
- a) flegmaticul;
  - b) sangvinicul;
  - c) extravertul;
  - d) melancolicul.
16. Nu este o caracteristică specifică temperamentului:
- a) orientarea subiectului spre propria persoană;
  - b) orientarea subiectului spre lume, spre exterior;
  - c) orientarea valorică;
  - d) neutralitatea.
17. Temperamentele ce se caracterizează prin extraversiune sunt:
- a) coleric și sangvinic;
  - b) sangvinic și flegmatic;
  - c) melancolic și flegmatic;
  - d) coleric și melancolic.
18. Unii oameni care sunt mai centrați spre autoanaliză, retrași, tăcuți, rezervați manifestă particularități specifice unui temperament:
- a) introvert;
  - b) extravert;
  - c) orientat spre exterior;
  - d) sangvinic.
19. Un reprezentant al temperamentului coleric nu se caracterizează:
- a) calm;
  - b) nerăbdător;
  - c) comunicativ;
  - d) activ.
20. Temperamentele ce se caracterizează prin introversiune sunt:
- a) coleric și melancolic;
  - b) sangvinic și flegmatic;
  - c) flegmatic și melancolic;
  - d) sangvinic și coleric.

APTITUDINILE

1. Aptitudinea este:
  - a) o însușire psihică;
  - b) o latură a personalității;
  - c) o capacitate;
  - d) o deprindere.
2. Nivelul de dezvoltare a aptitudinilor poate fi evaluat după:
  - a) rezultatele obținute;
  - b) rapiditate, volum, precizie, eficiență;
  - c) calificativele obținute;
  - d) produsele activității.
3. Aptitudinile sunt un ansamblu de însușiri de ordin:
  - a) instrumental-operațional;
  - b) rezolutiv-productiv;
  - c) transformațional-constructiv;
  - d) dinamico-energetic.
4. Aptitudinile diferențiază oamenii între ei în ceea ce privește:
  - a) metodele folosite în identificarea soluțiilor;
  - b) selectarea strategiilor de rezolvare a problemelor;
  - c) practicarea diverselor meserii;
  - d) randamentul cantitativ și calitativ al activităților.
5. Gradul înalt de dezvoltare al aptitudinilor și creația de valori noi și originale aparțin:
  - a) deprinderii;
  - b) capacității;
  - c) talentului;
  - d) geniului.
6. Einstein este considerat un geniu deoarece:
  - a) a făcut multe descoperiri;
  - b) a fost un om foarte inteligent;
  - c) descoperirile sale au revoluționat lumea, contribuind la progresul cunoașterii;
  - d) a fost un de știință cu un IQ ridicat.
7. Rolul cel mai important în dezvoltarea aptitudinilor revine:
  - a) mediului;
  - b) moștenirii genetice;
  - c) factorilor educaționali;
  - d) interacțiunii predispozițiilor native cu factorii de mediu.
8. Spiritul de observație este o aptitudine:
  - a) specială;
  - b) simplă;
  - c) complexă;
  - d) generală.

9. Inteligența este o aptitudine generală deoarece:
  - a) participă la desfășurarea cu succes a mai multor forme de activitate;
  - b) ajută la dezvoltarea carierei;
  - c) este nucleul central al aptitudinilor școlare;
  - d) ajută la progresul cunoașterii.
10. După specificul activității solicitante distingem:
  - a) aptitudini simple și complexe;
  - b) aptitudini speciale și generale;
  - c) aptitudini pedagogice și științifice;
  - d) aptitudini artistice și sportive.
11. Cele mai însemnate componente ale aptitudinilor școlare sunt:
  - a) inteligența generală și factorul verbal-educațional;
  - b) caracterul și memoria;
  - c) factorul percepție și perseverență;
  - d) motivația și voința.
12. Aptitudinile speciale sunt acele însușiri care:
  - a) permit desfășurarea cu randament sporit a unei activități;
  - b) combină mai multe aptitudini simple;
  - c) contribuie la desfășurarea cu randament sporit a unei activități specifice;
  - d) contribuie la desfășurarea cu succes a mai multor forme de activitate.
13. Întrucât Mihai reușește să memoreze cu rapiditate și fidelitate datele evenimentelor istorice, putem spune despre el că posedă:
  - a) aptitudini complexe;
  - b) aptitudini mnemice;
  - c) aptitudini școlare;
  - d) aptitudini generale.
14. Maria manifestă simțul orientării și echilibrului, rezistență la efort, dorința de întrecere și percepția mișcărilor. Ea dispune de:
  - a) aptitudini școlare;
  - b) aptitudini de muncă;
  - c) aptitudini sportive;
  - d) aptitudini speciale;
15. Un profesor bun este cel care are:
  - a) cunoștințe bogate;
  - b) aptitudini pedagogice;
  - c) aptitudini organizatorice;
  - d) aptitudini intelectuale;
16. Pentru a fi un director bun cele mai importante calități sunt:
  - a) aptitudinile tehnice;
  - b) aptitudinile manageriale;
  - c) aptitudinile intelectuale;
  - d) aptitudinile generale.
17. Capacitatea este:
  - a) o însușire psihică dezvoltată;

- b) o aptitudine lucrată și exersată;
  - c) o deprindere;
  - d) un sinonim pentru aptitudine.
18. Condiția esențială pentru ca o însușire psihică să fie numită aptitudine este ca ea:
- a) să se desfășoare cu plăcere și fără efort;
  - b) să producă rezultate supramedii;
  - c) să fie observată de ceilalți;
  - d) să solicite cât mai multe procese psihice.
19. În activitățile noastre aptitudinile ne dau indicații despre:
- a) cât de mult și cât de bine facem în raport cu alții;
  - b) pe ce poziție ne situăm la învățătură;
  - c) cât de departe vom ajunge în carieră;
  - d) care este nivelul nostru intelectual.
20. Conceptele înrudite cu cel de aptitudine sunt:
- a) realizare, succes, geniu;
  - b) capacitate, talent, geniu;
  - c) deprindere, inteligență, memorie;
  - d) priceperi, cunoștințe, motivație.

INTELIGENȚA

1. Teoria care insistă mai ales asupra genezei inteligenței și potrivit căreia inteligența reprezintă o adaptare a organismului la mediu este:
- a) teoria inteligențelor multiple;
  - b) teoria genetică;
  - c) teoria inteligenței emoționale;
  - d) teoria multifactorială a inteligenței.
2. Numele legat de elaborarea teoriei inteligenței emoționale este:
- a) J. Piaget;
  - b) H. Gardner;
  - c) D. Goleman;
  - d) R. Sternberg.
3. Teoria care a insistat asupra faptului că inteligența nu trebuie concepută ca un construct unidimensional și sugerează că ar exista câteva tipuri distincte de inteligențe la oameni este:
- a) teoria multifactorială a inteligenței;
  - b) teoria genetică;
  - c) teoria inteligenței emoționale;
  - d) teoria inteligențelor multiple.
4. Despre un elev care va agreea în mod deosebit să citească, să scrie, să povestească, să facă jocuri de cuvinte putem spune că îi este specifică:
- a) inteligența logică;
  - b) inteligența verbală;

- c) inteligența interpersonală;
  - d) inteligența ritmică.
5. Teoria care aduce în prim plan ideea conform căreia inteligența implică cinci tipuri de competențe emoționale și sociale de bază care asigură realizarea scopurilor noastre este:
- a) teoria inteligenței emoționale;
  - b) teoria inteligențelor multiple;
  - c) teoria genetică a inteligenței;
  - d) teoria multifactorială a inteligenței.
6. Cel care a elaborat teoria inteligențelor multiple este:
- a) J. Piaget;
  - b) H. Gardner;
  - c) D. Goleman;
  - d) R. Sternberg.
7. Cele cinci competențe emoționale și sociale la care face referire D. Goleman în teoria sa privind inteligența sunt:
- a) cunoașterea de sine, autocontrolul, motivarea, empatia, deprinderile sociale;
  - b) autocontrolul, motivarea, empatia, deprinderile sociale, capacitatea interpersonală;
  - c) autocontrolul, motivarea, empatia, deprinderile sociale, capacitatea intrapersonală;
  - d) autocontrolul, empatia, deprinderile sociale, capacitatea intrapersonală, capacitatea interpersonală.
8. Despre persoanele care se caracterizează printr-o capacitate de reprezentare de sine corectă (își cunosc calitățile și punctele slabe), printr-o capacitate de autodisciplină, autoînțelegere și autoevaluare putem spune că le este specifică:
- a) inteligența logică;
  - b) inteligența verbală;
  - c) inteligența interpersonală;
  - d) inteligența intrapersonală.
9. Abilitatea de a evalua cu rapiditate stările, motivațiile și sentimentele celorlalți, capacitatea de rezolvare a conflictelor, de lucru consensual în grup, de colaborare evidențiază:
- a) inteligența intrapersonală;
  - b) inteligența interpersonală;
  - c) inteligența verbală;
  - d) inteligența logică.
10. Prima *scară metrică a inteligenței* a fost construită de:
- a) D. Wechsler;
  - b) H. Gardner;
  - c) D. Goleman;
  - d) A. Binet și Th. Simon.

PSIHOLOGIE
PENTRU
BACALAURAT (3):

REZOLUTRI

(VOINTA,
TEMPERAMENTUL,
APTITUDINILE,
INTELIGENTA);

1

TEMPERAMENTOL :

1) a;	7) d;	13) b.
2) c;	8) c;	14) b.
3) c;	9) a;	15) d;
4) a;	10) b.	16) c;
5) a;	11) c;	17) a;
6) b;	12) d;	18) a;
		19) a;
		20) c;

3

APTITUDE DIV/LE:

1) b;
2) b';
3) a';
4) d';
5) c';
6) c';

7) d;
8) d';
9) a;
10) b;
11) a';
12) c;
13) b';

14) c;
15) b';
16) b';
17) b;
18) b';
19) a;
20) b';

④

Volunta:

1) b;	9) a;	16) a;
2) c;	10) c;	17) b;
3) b;	11) c;	18) a;
4) d;	12) d;	19) c;
5) c;	13) c;	20) d;
6) a;	14) b;	
7) c;	15) d;	
8) b;		

(2)

INTELLIGENTA:

1) b;

2) c;

3) d;

4) b;

5) a;

6) b;

7) a;

8) d;

9) b;

10) d;

5